

နင်းသွေးသဒ္ဒါ

Because of you

Chapter - 1

Because of you

(1)

[အကျဉ်းတိုက်]

အေးစက်၍ မှောင်မိုက်နေသော ညတစ်ညဝယ် အခန်းငယ်လေးထဲတွင် မှိန်ပျံပျံ မီးအိမ်မှာ အလင်းရောင်တို့သည် ပတ်ဝန်းကျင်ကို သဲသဲကွဲကွဲ မြင်နိုင်ဖို့ မကူညီပေးနိုင်ရှာ။ အခန်းငယ်ထဲတွင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကျာပွတ်အိုင်ထဲ ပြုတ်ကျထားသလား မှတ်ရလောက်တဲ့အထိ ဒဏ်ရာတွေ များပြားလွန်းလှတဲ့ လူတစ်ယောက် လဲလျောင်းနေ၏။

သူ့ခန္ဓာကိုယ်သည် အနည်းငယ်မျှပင် မလှုပ်နိုင်တော့။ အဖြူရောင် ဝတ်ရုံစများဟာဆိုရင် သူ့အနီးနားတွင် ပြန့်ကျဲလျက်။ ဝတ်ရုံစတို့တွင် အနီရောင်သွေးတစ်ဝက်က စွန်းထင်းလို့နေပါ၏။

ဘယ်သူကများ သူ့ကိုကူညီနိုင်မလဲ။ ယခုအချိန်တွင် ဘယ်သူ့ကိုလာပြီး ကူညီပေးပါ၊ ကယ်ပေးပါလို့လည်း သူမတောင်းဆိုနိုင်တော့ပါ။ သူ့ဘဝက မိုးကောင်းကင်ကနေ မြေကြီးထဲအထိ နိမ့်ကျသွားပြီ။

သူ့မျက်နှာသည်လည်း ဓားခြစ်ရာတွေကြောင့် လူရုပ်မပေါက်တော့ဘဲ သရဲတစ်ကောင်နဲ့ပင် တူနေသေး၏။ လက်ရှိသူသည် ကောက်ရိုးတွေဖြန့်ခင်းထားတဲ့ ခုတင်တစ်လုံးပေါ်တွင် အရုပ်တစ်ရုပ်လို လဲလျောင်းနေရပြီး အေးစက်လှပါသော ဆောင်းရာသီမှာ ဘယ်သူကမှ သူ့အတွက် စောင်တစ်ထည် မပေးတော့ပေ။

ရွယ်ကန်ကျန်းဆိုတဲ့သူဟာ ယခုတော့ အကျဉ်းတိုက်ထဲမှာ
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် များစွာနဲ့အတူ အိပ်စက်နေရပြီ။ သူက ဘယ်သူများလဲ။
ရွယ်ကန်ကျန်းဆိုတာ တိမ်မထိတောင်ထွတ်ရဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက်ပဲ။

လွန်ခဲ့တဲ့ ဆယ်နှစ်လောက်ကတည်းက သူ့ရဲ့ဂုဏ်သတင်းဟာ ကျင့်ကြံ
ခြင်းလောကတစ်ခွင် မွှေးပျံ့နေခဲ့သည်။ အနိမ့်ပိုင်း ကျင့်ကြံခြင်းလောကမှ
လူသားများ အခက်အခဲကြုံရတိုင်း ရွယ်ကန်ကျန်းသည် ကိုယ်တိုင်တောင်
ပေါ်ကဆင်း၍ ကူညီ၏။

တောင်အောက်ဆင်းတိုင်း သူ့မျက်နှာတစ်ခြမ်းကို ပဝါနဲ့အုပ်ထားတာ
ကြောင့် လူတိုင်း သူ့မျက်နှာကို မမြင်ဖူးသော်လည်း သူ့နာမည်ကိုတော့
ကလေးကအစ သိကြသည်။

အသက်၁၈နှစ်အရွယ်မှာ တိမ်မထိတောင်ထွတ်၏ ဂိုဏ်းချုပ်နေရာကို
ဆက်ခံခဲ့ပြီး ငါးနှစ်ကျော်ကြာ ထိန်းသိမ်းလာခဲ့ရာ တစ်နေ့မှာတော့ ထိုအရာ
တွေအားလုံး ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ ရွယ်ကန်ကျန်းသည် အရည်အချင်းရှိပြီး
ပါရမီကောင်းတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်။

အသက်၁၈နှစ်က တောင်ထွတ်ကို အုပ်ချုပ်မယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူကမှ
လက်မခံချင်ခဲ့ပေမဲ့ အရင်ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်တာကြောင့်
မာနကိုချိုးနှိမ်ကာ ရွယ်ကန်ကျန်းအား ဦးညွှတ်ခဲ့ရသည်။

သို့သော် အရင်ဂိုဏ်းချုပ် သေဆုံးပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာတော့ အကြီးအကဲ
များသည် တစ်စတစ်စနဲ့ ရင့်သီးလာကာ တိတ်တဆိတ် ပုန်ကန်ဖို့ ကြိုးစား
ကြသည်။ သို့သော် ရဲရင့်ပြီး ထက်မြက်သော ရွယ်ကန်ကျန်းက သူတို့အကြံ
ကို ရိပ်မိတာမို့ အမှားမရှိအောင် ပြုမူခဲ့သည်။

တစ်နေ့သောည အကြီးအကဲတစ်ယောက်၏ မွေးနေ့ပွဲတွင် လူတွေဟာသူ့
ကို တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် လုပ်ကြံခဲ့သည်။ အရက်ထဲတွင် စိတ်ကြွဆေးများ

ထည့်၍ သူ့ကို မိန်းမလှလေးများနှင့် အခန်းထဲ ထည့်ပိတ်ခဲ့လေ၏။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး သမာဓိတရား လက်ကိုင်ထားခဲ့သူ ရွယ်ကန်ကျန်းသည် မိန်းကလေးများအပေါ် အပြစ်မပြုမိဖို့ရန်အတွက် မိမိခန္ဓာကိုယ်ထဲက ဆေးအာနိသင်များကို ဝိညာဉ်စွမ်းအင်သုံး၍ ဖြိုဖျက်ခဲ့သည်။ ဤအရာက သူ့ကို အလွန်အကျွံ အားနည်းစေ၏။

မိန်းကလေးများသည် သူ့အနား တဖြည်းဖြည်း တိုးကပ်လာခဲ့သည့် အချိန်တွင် သူသည်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ပြေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အနက်ဝတ်နဲ့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး မိန်းကလေးများကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ခဲ့သည်။

ရွယ်ကန်ကျန်း နိုးလာတဲ့ အချိန်မှာတော့ မိန်းကလေးများက သေဆုံးနေကြပြီး မွေးနေ့ပွဲကို လာကြတဲ့ ဧည့်သည်များနှင့် အကြီးအကဲများက သူ့ကို သံသယမျက်လုံးနဲ့ ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။

ရွယ်ကန်ကျန်းအဖို့ ငြင်းဆန်ချိန်ပင် မရလိုက်ဘဲ အကြီးအကဲများက မိန်းကလေးများကို စော်ကားတဲ့အပြစ်နဲ့ လူ့အသက်ကို သတ်သောအပြစ်များဖြင့် စွပ်စွဲကာ ကျာပွတ်ရိုက်ချက် ၁၀၀၀နှင့် မျက်နှာကိုလည်း ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။

ယခုတော့ ရွယ်ကန်ကျန်းတစ်ယောက် အကျဉ်းတိုက်ထဲက အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် လူသေကောင်လို လဲလျောင်းနေရပါပြီ။

အဖြူရောင် ဝတ်ရုံစများဟာ ပြန့်ကျဲလျက်ရှိကာ ယခင်က ပျော့ပျောင်းလှသော ဆံရှည်များသည်လည်း ယခုတော့ သွေးတွေကြောင့် အချောင်းလိုက် ဖြစ်နေသည်။ သူသည် ဝိညာဉ်အမြဲတေ ရွှေ့အဆင့် ရောက်ရှိခဲ့သူ မဟုတ်ပါလျှင် ယခုဆို သွေးထွက်လွန်ပြီး သေနေလောက်ပြီ။

ထိုအချိန်တွင် အစောင့်နှစ်ယောက် ရောက်လာကာ တစ်ယောက်က ရေ ပေါ်ဆန်ပြုတ် တစ်ပန်းကန်ကို သံတိုင်တံခါးနားတွင် လာချပေးသည်။ သူက သူ့စားနဲ့သံတိုင်ကို ခေါက်၍။

"ဟေ့ ထမင်းစားလို့ရပြီ"

ဒါက သူတို့အပေါ် ညီကိုရင်းချာလို ဆက်ခံခဲ့တဲ့ ဂိုဏ်းချုပ်တစ်ယောက်ကို ဆက်ဆံတဲ့ အပြုအမူတဲ့လား။

"ဟင့်..."

ထိုအခါ မီးတုတ်ကိုင်ထားတဲ့ တစ်ယောက်က နှာမူတ်၍။

"မင်းက သူ့စားဖို့ကို တကူးတက ပြောနေသေးတယ်.... သူ့ကိုအပြစ်ပေး ထားတဲ့ ကျာပွတ်ရာက ၁၀၀၀ဆိုပေမဲ့ သူ့ခြေတွေလက်တွေက အကောင်း ကြီးရှိသေးတယ်"

"အဟား....ဟုတ်သားပဲ ငါသက်သက်စောက်ပို လုပ်မိပြီ"

"ဟင့် ...သွားရအောင် သူတော်ကောင်း အယောင်ဆောင်ထားတဲ့ ကျီးမဲ တစ်ကောင်ကို အဖက်လုပ်မနေနဲ့ "

"သွားမယ်"

အစောင့်နှစ်ယောက် သူတို့ထွက်သွားတဲ့ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး အကျဉ်း တိုက်ထဲက အကျဉ်းသားတစ်ယောက် အကြောင်းကို မဆုံးနိုင်အောင် ပြော သွားကြလေသည်။

"ငါကတော့ သူ့ကိုဂိုဏ်းချုပ်ကောင်း တစ်ယောက်လို့ ထင်ထားတာ"

"ဟုတ်တယ်.... သူက ငါးနှစ်ကျော်လောက် ဒေါင်းယောင်ဆောင်ထားတဲ့ ကျီးတစ်ကောင်ဆိုတာ မထင်ခဲ့ဘူး"

"ဂိုဏ်းငွေတွေကို မလိုအပ်တဲ့နေရာမှာ သုံးပစ်တဲ့အပြင် သူက

မိန်းကလေးတွေကို မလျော်ကန်တာတွေလုပ်ပြီး မညာမတာ သတ်ပစ်သေး တယ်...."

"အဲဒါပြောတာပေါ့.... သူက သူလုပ်တာကို လူမသိစေချင်လို့ မိန်းကလေး တွေကို သတ်ပစ်တာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

"ဟွန့် ... သူက နှာဘူးတစ်ကောင်ပဲကွ.... မိန်းကလေးတွေက ငါးယောက် ခြောက်ယောက်လောက်ရှိတာကို သူတစ်ယောက်တည်းနဲ့ လုပ်ခဲ့တာပေါ့ ... ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်.... တော်တော်ပင်ပန်းခဲ့မှာပဲ"

"ဟားဟား ...ဟားဟားဟား "

"ဟားဟားဟား.... "

အသံတွေ ဝေးကွာသွားတော့ ရွယ်ကန်ကျန်းရဲ့ မျက်ဝန်းများ မှိတ်သွားခဲ့ သည်။ နားထင်ကြောတစ်လျှောက် မျက်ရည်တစ်စက်က စီးဆင်းသွား၏။ နာကျင်လွန်ပါသည်။ ငါးနှစ်ကျော် ဂိုဏ်းအတွက် သူလုပ်ပေးခဲ့တာတွေကို လူတွေက တကယ် မမြင်တော့တာလား။

သူက သူ့တာဝန်အတိုင်း ဂိုဏ်းကို စိတ်ရောကိုယ်ပါနှစ်ပြီး စောင့်ရှောက် ဖေးမပေးခဲ့တာက အခုတော့ နှာဘူးတစ်ကောင်၊ လာဘ်စားသူ၊ အယောင်ဆောင် ကျီးမဲ စသော စကားလုံးတွေအောက် နင်းချေခံခဲ့ရပြီ။

နှစ်တွေအကြာကြီး ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ရပ်တည်လာခဲ့တာကို ဘယ် သူကမှ မစဉ်းတော့ဘူး။ သူတို့အားလုံးက ရွယ်ကန်ကျန်းကို မိန်းကလေး များအား အဓမ္မကျင့်ပြီး သတ်ဖြတ်သူဟုသာ မှတ်ယူကုန်ပြီ။

ဂုဏ်သတင်းက မြောင်းထဲရောက်သွားပြီ။ သူ့ဘဝလည်း အဆုံးသတ်သွား ပြီ။

{ "ကျန်းအာ.... ဒီနေ့ကစပြီး တိမ်မထိတောင်ထွတ်က သားရဲ့အိမ်ပဲ" }

မိခင်ရဲ့အသံကို နားထဲကြားယောင်မိတော့ ရွယ်ကန်ကျန်း ပိုလို့တောင် နာကျင်လာမိသည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်တစ်နေ့သော မနက်ခင်းကို ရောက်လာခဲ့၏။ ဒဏ်ရာ တွေပေါ်က သွေးများ ခြောက်သွေ့လို့ တစ်ကိုယ်လုံး ပူကျစ်နေသည်။

("အမေ ... တကယ်တော့ အမေပြောတဲ့ အိမ်ဆိုတာ အမေ့ရင်ခွင်လောက် မကောင်းခဲ့ပါဘူး.... နောက်ပြန်ဆုတ်လို့သာ ရခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် အမေဆီက ထွက်မသွားတော့ဘူး")

ထိုစဉ် အကျဉ်းတိုက်ထဲကို လူတစ်စုဝင်လာသော ခြေသံများကို ရွယ်ကန် ကျန်း အိပ်စက်နေရာမှ ကြားလိုက်ရသည်။ အကျဉ်းတိုက် ပင်မတံခါးနဲ့ သူ နေတဲ့နေရာက အမွှေးတိုင်တစ်ဝက်စာ လမ်းလျှောက်ရပေမဲ့ ရွယ်ကန်ကျန်း ရဲ့နားတွေက အကောင်းကြီးရှိသေးသည်။

ဝင်လာသူများသည် ယမန်နေ့ကလို နှစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ သုံးယောက် ဖြစ်နေသည်။ ထိုထဲမှ တစ်ယောက်၏ ခြေသံမှာ ကျန်နှစ်ယောက်ထက် သာလွန်မြန်ဆန်နေပြီး ရုန်းကန်နေသလိုလည်း ဖြစ်နေ၏။

ရွယ်ကန်ကျန်း အကြီးအကဲတစ်ယောက် ဝင်လာတယ်လို့ ထင်လိုက်ပေမဲ့ အဲဒါက အကြီးအကဲတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ခဲ့ပေ။ အသံတွေက တဖြည်းဖြည်း သူနဲ့နီးကပ်လာသည်။

ရွယ်ကန်ကျန်း မျက်ဝန်းတွေကို မှိတ်ထားတာကြောင့် မမြင်ရပေမဲ့ သူ့ရဲ့ တံခါးကို ဖွင့်နေတဲ့ အသံကိုတော့ ကြားနေရ၏။

"ဝင်သွား ..."

အစောင့်တစ်ယောက်က ခပ်မာမာပြောပြီးတဲ့အခါ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို အချုပ်ခန်းထဲ တွန်းလွှတ်လိုက်ပါတော့သည်။ တွန်းလွှတ်ခံရသူသည် နူးညံ့

သော ခန္ဓာကိုယ်ရှိပုံပေါ်၏။ သူက အစောင့်တွန်းလွှတ်တာကို ခံတောင်မခံနိုင်ဘဲ ကောက်ရိုးကြမ်းပြင်နဲ့ အာဘွားပေးမိသွားသည်။

ရွယ်ကန်ကျန်း သူ့အခန်းထဲ ရောက်လာသူအား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဟု မှတ်ယူလိုက်သည်။ အစောင့်ရဲ့အားကိုတောင် မနိုင်ဘဲ ဘုတ်ခနဲ လဲကျသွားပုံမှာ သူသည် အင်မတန် နူးညံ့တဲ့ ပိတ်စလေးတစ်စလှိပ်။

အကျဉ်းတိုက်ထဲက အခန်းတစ်ခန်းထဲတွင် တစ်ယောက်က လူသေကောင်လို ခုတင်ပေါ်မှာ လဲနေပြီး နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ကြမ်းပြင်မှာ ခြေကားလက်ကားလေး။ ကြမ်းပြင်ပေါ်ကလူသည် နှုတ်ခမ်းကို ဘဲနှုတ်သီးသဖွယ် ဆူထား၏။

("ငါလေးတကယ်ကို ကံမကောင်းတာပါလား")

ကြမ်းပြင်တွင် လဲနေသူလေးမှ တွေးတောနေသည်။

("ပထမဆုံး ရေချိုးပြီး အိပ်ရာဝင်တုန်းရှိသေးတယ်.... ရုတ်တရက်ကြီး ဝတ္ထုထဲကို ကူးပြောင်းခံရတယ်.... ကူးပြောင်းခဲ့တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း စောင်းတီးသမားတဲ့လား ငါလေးမှန်ချွေ တော်တော် ကံဆိုးတာပဲ.... ")

သူသည် ကြမ်းပြင်တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ သူ့အဝတ်တွေပေါ်က ဖုန်တွေကို ခါထုတ်လိုက်သည်။

"စောင်းမတီးတတ်တာနဲ့ပဲ အချုပ်ခန်းထဲ ပို့ရအောင် မင်းတို့ဦးနှောက်က ပိန်းဥတွေလား.... ငါ့လခွမ်း..."

မှန်ချွေ စိတ်တိုတိုနဲ့ အော်ဆဲပစ်လိုက်သည်။ သူဆိုတဲ့မှန်ချွေသည် လက်ရှိ ကမ္ဘာက စောင်းလုလင် မှန်ချွေခန္ဓာကိုယ်ထဲကို ရောက်နေတာဖြစ်ပြီး တစ်စက်ကလေးမှ စောင်းမတီးတတ်တာကြောင့် တိမ်မထိတောင်ထွက်က လူတွေက သူ့အား အသရေဖျက်သည်ဟုဆိုကာ အကျဉ်းတိုက်ထဲ ခေါ်ဆောင်

လာခဲ့၏။

"ဒီအဝတ်အစားတွေကကော ဘာတွေလဲ ... တစ်ခုမှကြည့်လို့မကောင်းဘူး ... ခြေတံတွေကို ဖော်ထားရအောင် ငါက မိန်းကလေးမလို့လား ... စောက်သုံးကိုမကျဘူး"

ဤတော့မှ ရွယ်ကန်ကျန်း စိတ်နည်းနည်း သက်သာသွားသည်။ သူထင်ထားတာ အကြီးအကဲတစ်ယောက်က မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ သူနဲ့ အတူတူထားပြီး တစ်ခုခုကြံစည်တော့မည်ဟု ထင်နေမိ၏။

ယခုတော့ ဝင်လာသူက လူငယ်ကောင်လေး ဖြစ်နေသည်။

မုန့်ချွေ မတ်တတ်ရပ်လျက် သံတံခါးကို စိတ်တိုတိုနဲ့ ကန်ပစ်လိုက်၏။ သူဆိုသည်မှာ ၂၁ရာစုကနေ ထူးထူးဆန်းဆန်း သူဖတ်ထားတဲ့ ဝတ္ထုထဲကို ကူးပြောင်း ခံလိုက်ရသူဖြစ်သည်။ ဒီကမ္ဘာရဲ့ ဇာတ်လိုက်ဖြစ်သော ရွယ်ကန်ကျန်းရဲ့ နာမည်ကို ကြားလိုက်ကတည်းက သူရောက်နေတာ တခြားကမ္ဘာမှန်း သိလိုက်ရသည်။

သူသည် ထိုဝတ္ထုကို အလွန်အမင်း နှစ်သက်ခဲ့ပြီး ဇာတ်လိုက် ရွယ်ကန်ကျန်းဆိုရင် သူ့အိုင်ဒေါတစ်ယောက်ပင် ဖြစ်သွားသည်။ သူကူးပြောင်းခံရပြီးနောက် ရွယ်ကန်ကျန်းကို ပြေးတွေ့ချင်သော်လည်း သူကြားလိုက်ရတာက ရွယ်ကန်ကျန်း ကျာပွတ်ရိုက်ချက် ၁၀၀၀ ခံယူနေပြီ ဆိုတာပင်။

မုန့်ချွေမှာ ရွယ်ကန်ကျန်းကို သွားမတွေ့နိုင်တော့ဘဲ မိန်းကလေးလိုလို ယောက်ျားလေးလိုလို ဝတ်စုံကို အတင်းအကျပ် ဝတ်ဆင်ခြင်း ခံလိုက်ရသည်။ စောင်းဆိုတာ မြင်သာမြင်ဖူး မထိဖူးသော မုန့်ချွေသည် စောင်းမတီးတတ်တာကြောင့် အကြီးအကဲများက သူ့အား အကျဉ်းတိုက်ထဲ ပို့ဆောင်လိုက်လေသည်။

သူဝတ်ထားရတာကလည်း အနီ၊အဝါ၊အစိမ်း၊ လိမ္မော် အရောင်စုံသော ပိတ်စတွေနဲ့ ချုပ်ထားတဲ့ ဝတ်စုံဖြစ်၏။ ဝတ်စုံပေမဲ့ ပိတ်စတွေက တွဲလျောင်းကျနေတာ မြေကြီးထိပင်။ ထို့အပြင် အခွဲတွေကလည်း ပါနေတာကြောင့် လမ်းလျှောက်လိုက်တိုင်း ခြေတံတွေက ထင်ရှားပေါ်လွင်နေ၏။

"ဟွန့်..."

မုန့်ချွေ ခြေဆောင့်၍ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာလိုက်သော်။

"ဟင်"

အခန်းထဲက ခုတင်ထက်တွင် လူတစ်ယောက် လဲလျောင်းနေတာကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

("သူ")

မုန့်ချွေသည် သိချင်စိတ်ဖြင့် သွက်သွက်လက်လက် ပြေးကြည့်လိုက်လေရာ ဝတ္ထုထဲကအတိုင်း ကျာပွတ်အချက်ပေါင်းများစွာ၏ ဒဏ်ကိုခံထားရသော တစ်စုံတစ်ယောက် ဖြစ်နေလေသည်။

("သူ ...သူပဲ")

မုန့်ချွေရဲ့ အိုင်ဒေါကြီး။ တကယ်ပဲ သူဖြစ်နေသည်။ မုန့်ချွေမှာ သူအိုင်ဒေါကြီးကို ဒီလိုအကျဉ်းတိုက်ထဲမှာ တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ မထင်ထားတာကြောင့် အံ့ဩနေတာ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းလေးပင် ဖြစ်နေပြီ။

ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်လိုက်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ မုန့်ချွေ၏ ပထမဆုံး တုံ့ပြန်မှုက ပျော်ရွှင်သွားကာ တစ်ချက်နှစ်ချက် ခုန်ပေါက်လိုက်တာပင်။ သို့သော် ဒဏ်ရာဗရပွန့် ရွယ်ကန်ကျန်းကို ပြန်ကြည့်မိတော့မှ သူ့အပြုအမူက မသင့်တော်ကြောင်း စဉ်းစားမိကာ ဟန်ပန်အနေအထား ပြန်ထိန်းလိုက်ရသည်။

ရွယ်ကန်ကျန်းက ဒဏ်ရာရထားသူလေ။ ဒဏ်ရာရထားကာ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ကျဆင်းနေသူအနားမှာ သူက ခုန်ပေါက်နေတာ ဘယ်လို လုပ် သင့်တော်ပါ့မလဲ။ မုန့်ချွေ ခုတင်ဘေးတွင် သာသာယာယာလေး ထိုင် လိုက်သည်။

"ဒဏ်ရာတွေက များလိုက်တာ.... "

ရွယ်ကန်ကျန်း မျက်လုံးတွေကို မှိတ်ထားဆဲ။ ဒီကောင်လေးကို အကြီးအကဲ လွှတ်လိုက်တာလား မသိပေမဲ့ ယခုအချိန် ထိုကောင်လေးက သူ့ကို ဓားနဲ့ထိုးမယ်ဆိုရင်တောင် သူ့မှာ ခုခံနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါ။

"လူမဆန်တဲ့ စောက်ကောင်တွေ.... ကျာပွတ်အချက် ၁၀၀၀ကို နည်းတယ် များ ထင်နေကြလားမသိဘူး"

"ဒါနဲ့.... သူ သူ သူသေသွားတာလား"

မုန့်ချွေ ခေါင်းငုံ့၍ ရွယ်ကန်ကျန်းရဲ့ရင်ဘတ်အနား ကပ်လျက် နှလုံးခုန် သေးသလား နားထောင်ကြည့်လိုက်သည်။ ရွယ်ကန်ကျန်း နှလုံးခုန် သေးတာကို ကြားမှ မုန့်ချွေ စိတ်သက်သာသွား၏။
